Ο ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟΣ
- ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ 4ΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ -

Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΑΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΦΑΓΕΙΟ

Ήταν Ιούνιος του 2021. Ενάμισης χρόνος καραντίνα είχε περάσει από πάνω μας και τα σημάδια απ' τα χαστούκια ήταν εμφανή. Οι αυτόνομοι τα είχαμε πάρει στο κρανίο με τις μάσκες, τα μέτρα, τα πιστοποιητικά. Τόσο που σχεδόν μονοπωλούσαν τις συζητήσεις μας.

Για να καταλάβετε πόσο, την ίδια περίοδο συνέβαιναν κάτι πλανητικής κλίμακας εξελίξεις που ούτε που τις πήραμε χαμπάρι: ο παγκόσμιος πόλεμος φούντωνε εκ νέου αν και στο βουβό, με επίκεντρο τις Συμφωνίες του Αβραάμ (που εμείς τις πήραμε πρέφα μόλις στα τέλη του 2023).[1]

Στην ίδια πλανητική κλίμακα συνέβησαν και κάτι μικρότερες εξελίξεις που ευτυχώς καταφέραμε να τις πάρουμε χαμπάρι: οι ΗΠΑ ανακοίνωσαν ότι απομάκρυναν τους αμερικανικούς αντιαεροπορικούς πυραύλους Patriot από τη Σαουδική Αραβία. Το κενό είχε ήδη κανονίσει να καλύψει η Ελλάδα, στέλνοντας εκεί μια συστοιχία πυραύλων Patriot μαζί με τους χειριστές τους. Πρόσφατα μάλιστα μάθαμε ότι αυτή η κανονισιά είχε ήδη δρομολογηθεί από την κυβέρνηση Σύριζα, και υπογράφηκε το 2021 από την κυβέρνηση Ν.Δ.[2] Η αλήθεια είναι πως εν μέσω καραντινικού ολέθρου, ακόμα κι αυτό το περάσαμε στα ψιλά. Καταφέραμε όμως να το σχολιάσουμε, έστω και μόνο μέσα από τις σελίδες αυτού του περιοδικού. Τελειώναμε εκείνο το κείμενο σημειώνοντας πως το ελληνικό κράτος εμπλέκεται για τα καλά σ' έναν παγκόσμιο πόλεμο που μπορεί να το φέρει μέχρι και αντιμέτωπο με το Ιράν και τσιτάραμε έναν ανήσυχο πασόκο αναλυτή που έλεγε πως:

> Την πολιτική αυτή τη βαφτίζουμε «πολυδιάστατη», επειδή επιχειρούμε την περικύκλωση της Τουρκίας από όλες τις πλευρές. […] Κινδυνεύουμε να εμπλακούμε σε περιπέτειες, ιδίως στη Μέση Ανατολή. Αν λ.χ. υπάρξει σύγκρουση με το Ιράν, θα βρεθούμε «παρέα» με τους πιο επιθετικούς κύκλους εναντίον του, με κίνδυνο ακόμη και για την ασφάλειά μας (ιρανικοί πύραυλοι).[3]

Μετά απ' αυτή τη σύντομη προφητική ενασχόληση μας με το ζήτημα, ξεχάσαμε τους ελληνικούς Patriot στη Σ. Αραβία, ξεχάσαμε κι αυτό το κείμενο και συνεχίσαμε να παλεύουμε με τις καραντίνες. Εν τω μεταξύ ο τέταρτος παγκόσμιος πόλεμος εξελισσόταν. Οι αμερικανικές «τρέλες» στη Μέση Ανατολή συνεχίζονταν.

Οι αμερικανικές «τρέλες»

Φαστ φόργουορντ στο τελευταίο δίμηνο. Το νέο ξέσπασμα του πολέμου μονοπώλησε τις ειδήσεις. Ο πόλεμος γίνεται αντιληπτός ως άλλη μία «αμερικανική τρέλα». Ανά δύο ώρες οι ειδήσεις πλημμυρίζουν με μια καινούργια παλαβωμάρα του παλαβού προέδρου. Στόχος; Να μην καταλαβαίνουμε τίποτα. Βέβαια, η αμερικανική πολιτική είναι τρελή μόνο αν την κοιτάζεις με ορίζοντα τουίτερ. Γιατί σε βάθος χρόνου οι αμερικανικές «τρέλες» βγάζουν απόλυτο νόημα. Από τη δική μας σκοπιά, οι αμερικανικές τρέλες είναι εδώ και δεκαετίες απόλυτα λογικές: μεθοδεύουν έναν παγκόσμιο πόλεμο δίχως τέλος από τον οποίο δε θα βγαίνει κανείς νικητής. Με αυτό κατά νου, οι περυσινές μας εκτιμήσεις για τις αμερικανικές τρέλες στο Ιράν δεν έχουν βγει και πολύ off φέτος που «ξέσπασε ξαφνικά» ο πόλεμος.[4]

Κάπου-κάπου, πίσω απ' τον θόρυβο των προεδρικών tweets, οι διαπιστευμένοι ρεπόρτερ περιγράφουν και με διαφορετικό τρόπο την κατάσταση:

> [Ο πόλεμος] αποτελεί ένα βήμα σε συνέχεια πολλών που έχουν γίνει τους τελευταίους 14 μήνες και τελικά οδηγούν στην υπονόμευση όχι του Ιράν ή άλλων ολοκληρωτικών καθεστώτων, αλλά πυλώνων του διεθνούς μεταπολεμικού συστήματος, όπως η ελεύθερη διακίνηση εμπορευμάτων, οι ανοιχτές θαλάσσιες αρτηρίες και η πολεμική δράση χωρίς άδεια από τον ΟΗΕ.[5]

Αν δεχτούμε λοιπόν ότι ο αμερικανικός στόχος δεν είναι η «εξόντωση του Ιράν», αλλά ένας πόλεμος όλων εναντίον όλων έτσι ώστε να μην κερδίζει κανείς, τότε τα αποτελέσματα του πολέμου βγάζουν πολύ περισσότερο νόημα: η «διάλυση των πυλώνων του διεθνούς μεταπολεμικού συστήματος», δηλαδή η αμερικανική επιθυμία να εμπλακούν στο σφαγείο όλοι οι «σύμμαχοι» σε Μέση Ανατολή και Ευρώπη·[6] η «υπονόμευση της ελεύθερης διακίνησης εμπορευμάτων», δηλαδή η όξυνση της καπιταλιστικής κρίσης με κρατικό σχέδιο και η οικονομική πίεση επί όλων των υπολοίπων· «τα εμπόδια στις θαλάσσιες αρτηρίες», δηλαδή η αύξηση της τιμής της ενέργειας με σχέδιο· Τελικά «η πολεμική δράση χωρίς άδεια», δηλαδή αλλεπάλληλες πολεμικές συγκρούσεις που δεν τελειώνουν ποτέ και τροφοδοτούνται από τα επιμέρους εθνικά συμφέροντα.

Μ' αυτή την οπτική, διάφορες από τις τρέλες των Αμερικανών εξηγούνται. Ας πούμε, εξηγείται το πώς ο Τραμπ που κατά τ' άλλα «κάνει ό,τι του λέει ο Νετανιάχου», δεν κάλεσε καν τους Ισραηλινούς στις διαπραγματεύσεις με το Ιράν – σύμφωνα με την ισραηλινή αντιπολίτευση πρόκειται για «την μεγαλύτερη διπλωματική καταστροφή σε όλη την ιστορία μας [καθώς] το Ισραήλ δεν ήταν καν στο τραπέζι όταν λαμβάνονταν αποφάσεις που αφορούσαν τον πυρήνα της εθνικής μας ασφάλειας».[7] Μαντέψτε: εξηγείται με το ότι η Αμερική δεν κάνει ό,τι της λέει το Ισραήλ. Ή εξηγείται το γιατί ενώ ο πρόεδρος Τραμπ έπαθε τσότσο μόλις οι Ιρανοί έκλεισαν τα στενά του Ορμούζ, αμέσως μετά τα έκλεισαν κι οι Αμερικάνοι μόνοι τους. Είναι επειδή η «υπονόμευση της ελεύθερης διακίνησης εμπορευμάτων» δεν αποτελεί κάποιο λάθος· οι Αμερικάνοι εδώ και δεκαετίες πειράζουν ανά διαστήματα τις εφοδιαστικές αλυσίδες και παίζουν με τις τιμές της ενέργειας. Και πάει λέγοντας: εφαρμόστε την ίδια μέθοδο σε κάθε παλαβωμάρα που κάνουν οι Αμερικάνοι και θα πάψει να είναι παλαβωμάρα.

Ελλάδα: Το κράτος με τη μεγαλύτερη εμπλοκή στον πόλεμο δυτικά του Ισραήλ

Αντίθετα με ό,τι λέγεται, το ελληνικό κράτος διαθέτει πολύ καλή αντίληψη του διεθνούς περιβάλλοντος και δεν κοιτάζει τα πράγματα με ορίζοντα τουίτερ. Οι Patriot που λιάζονταν στη Σ. Αραβία από το 2021 θα έπρεπε να το αποδεικνύουν. Ακόμη και για το πρόσφατο ξέσπασμα του πολέμου ΗΠΑ-Ιράν οι αρμόδιοι ήταν έτοιμοι από καιρό. Και ήξεραν ότι θα εμπλακούν ανοιχτά πριν ακόμα γίνει το μπραφ.[8]

Και μόλις το μπραφ έγινε, το χρησιμοποίησαν αναλόγως. Η αμερικανική επίθεση στο Ιράν ξεκίνησε στις 28 Φεβρουαρίου. Δύο μέ-

ρες αργότερα, οι Έλληνες ανακάλυψαν «επίθεση ιρανικού drone στη βρετανική βάση στο Ακρωτήρι της Κύπρου». Τι κι αν οι Ιρανοί, ενώ έχουν παραδεχτεί επιθέσεις σε καμιά δεκαριά χώρες, αρνήθηκαν την ευθύνη για τη συγκεκριμένη και μίλησαν για προβοκάτσιες;[9] Τι κι αν μέχρι εκείνη τη στιγμή οι Βρετανοί είχαν αρνηθεί να δώσουν τη βάση για χρήση εναντίον του Ιράν και άρα γιατί να της επιτεθούν οι Ιρανοί; Τι κι αν, αμέσως μετά την επίθεση το βρετανικό υπουργείο άμυνας δήλωσε ότι «το drone δεν εκτοξεύτηκε από το Ιράν»;[10] Όοοχι… Οι Έλληνες ξέρουν καλύτερα από τους Βρετανούς ποιος επιτέθηκε στη βρετανική βάση. Και δεν μπορούσαν να το αφήσουν έτσι.

Όπως πάντα όμως σε μια καλή προβοκάτσια σαν κι αυτήν, σημασία έχει το ποιος ωφελείται. Μέσα σε δύο εικοσιτετράωρα το ελληνικό κράτος έστειλε φρεγάτες στην Κύπρο. Και όχι μόνο: έστειλε πυραύλους Patriot στην Κάρπαθο και τη Σαμοθράκη και F-16 πάνω απ' τη Βουλγαρία. Ο υπουργός πολέμου χαιρόταν: «Ελάχιστοι στρατοί στον πλανήτη θα μπορούσαν σε ελάχιστες ώρες να οργανώσουν παρόμοια επιχείρηση».[11] Πράγματι· τέτοιες επιχειρήσεις δεν οργανώνονται μέσα σε ελάχιστες ώρες, οργανώνονται εκ των προτέρων και περιμένουν – ή εφευρίσκουν – την κατάλληλη αφορμή. Και συνέχιζε περιχαρής: «Για πρώτη φορά στην Ιστορία μας διεξάγουμε πέντε επιχειρήσεις εκτός συνόρων». Τις επόμενες μέρες οι εφημερίδες μάς ενημέρωναν καθημερινά για τα ένδοξα κατορθώματα των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων που έκαναν «προβολή ισχύος» στα πέρατα της οικουμένης. Το όλο πράγμα αποτυπωνόταν και σε χάρτες.

Η εφημερίδα Καθημερινή είχε καλό γραφίστα αλλά περιέγραφε μόνο τις «τελευταίες κινήσεις».

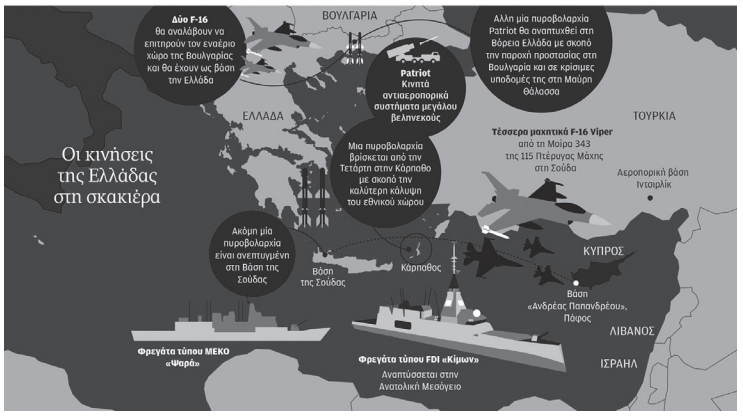

Τα στρατόκαυλα σάιτ ήταν πιο αναλυτικά και δεν ξεχνούσαν το «air policing» στα Βαλκάνια και την επιχείρηση Ασπίδες στην Ερυθρά Θάλασσα, αλλά έπασχαν από γραφίστα.

ΦΡΕΓΑΤΑ ΚΙΜΩΝ

Οι Έλληνες είχαν αποκτήσει ήδη από τον Δεκέμβριο το καινούργιο τους παιχνιδάκι, μια φρεγάτα που την ονόμασαν Κίμων. Ο Κίμων ήταν Αθηναίος ναύαρχος που το 450 π.Χ. «έπλευσε στην Κύπρο για να εκδιώξει τους Πέρσες και να αποκαταστήσει την Αθηναϊκή κυριαρχία στην ανατολική Μεσόγειο».[25] Όλως τυχαίως, λίγους μήνες μετά την απόκτηση της, η φρεγάτα Κίμων έπλευσε στην Κύπρο – ενάντια στους Πέρσες – με στόχο την ελληνική κυριαρχία στην ανατολική Μεσόγειο… Ωραίο πράγμα οι συμπτώσεις. Λέτε να ήξεραν από πριν οι Έλληνες ποια θα ήταν η πρώτη αποστολή της φρεγάτας Κίμων και να την ονομάτισαν αναλόγως;

Στη φωτό η άφιξη της φρεγάτας Κίμων (στο βάθος) στο λιμάνι του Πειραιά. Μπροστά η τριήρης Ολυμπιάς που χρησιμοποιήθηκε για την τελετή υποδοχής (είτε επειδή δεν μπορούμε με τίποτα να ξεφύγουμε από το κιτς, είτε μπας και πιάσει κανείς τους συμβολισμούς…)

Σε κάθε περίπτωση, όλοι μαζί χαίρονταν. Ο πρωθυπουργός χαιρόταν κι αυτός: «Η περιπέτεια της Κύπρου είναι μια ευκαιρία και για την Ελλάδα και για την Κύπρο μετ' επιτάσεως να προχωρήσει τη συζήτηση σε μια κατεύθυνση που αναντίρρητα εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα».[12]

Να λοιπόν ένα εξαιρετικό παράδειγμα της αμερικανικής στρατηγικής: ένα κράτος – το ελληνικό – που μπλέκεται στον πόλεμο για τα δικά του συμφέροντα. Κι όπως πάντα, τα εθνικά συμφέροντα των Ελλήνων έχουν στο επίκεντρο την Τουρκία.

Με το βλέμμα στραμμένο στην Τουρκία

Από την πλευρά της, η Τουρκία δεν χάρηκε καθόλου με τις κινήσεις των Ελλήνων. Μία μέρα μετά το «ιρανικό χτύπημα στη βρετανική βάση της Κύπρου» ανακάλυψε κι αυτή από μεριάς της ένα «ιρανικό χτύπημα που κατευθυνόταν στην τουρκική στρατιωτική βάση στην Κύπρο» (πράγμα που οι Ιρανοί επίσης αρνούνται) και έστειλε κι αυτή στρατεύματα στην Κύπρο. Και φυσικά κατήγγειλε τους Patriot στην Κάρπαθο ως προσπάθεια των Ελλήνων «να δημιουργήσουν ένα νέο τετελεσμένο γεγονός, επιδιώκοντας να εκμεταλλευθούν τις πρόσφατες εξελίξεις στην περιοχή».[13]

Ο πρωθυπουργός μας απάντησε ότι «οι ισχυρισμοί αυτοί είναι […] και παντελώς άκαιροι, αν λάβει κανείς υπόψη την ευρύτερη γεωπολιτική συγκυρία», γιατί όπως μας ενημέρωναν οι διαπιστευμένοι ρεπόρτερ, «σε φάση πολέμου, ο συνήθης χαρτοπόλεμος περί αποστρατιωτικοποίησης είναι άνευ αντικειμένου». Με άλλα λόγια είπε ότι «τώρα έχει γίνει φίλε, σόρι».

Και οι Έλληνες συνέχισαν να απειλούν εμμέσως την Τουρκία που-

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΚΙ ΑΠΟΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΥΡΑΥΛΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Παιχνίδι πολέμου για τα παιδιά πάνω σε κομμάτι πυραύλου ο οποίος καταρρίφθηκε, καταλήγοντας σε προαύλιο δημοτικού σχολείου στη Δυτική Οχθη. Οι Ιρανοί Φρουροί της Επανάστασης ανακοίνωσαν χθες ότι εξαπέλυσαν νέο κύμα επιθέσεων κατά του Ισραήλ και αμερικανικών στρατιωτικών βάσεων στη Μέση Ανατολή.

Το τελευταίο πολεμικό γκατζετάκι στο οποίο θέλει να ξοδέψει τους μισθούς μας το ελληνικό κράτος είναι η «Ασπίδα του Αχιλλέα», ένα σύστημα αντιπυραυλικής άμυνας. Για τη λειτουργία τέτοιων εξοπλιστικών προγραμμάτων ως χτίσιμο ενός συνόλου συμφερόντων και ως μοιρασιά κρατικού χρήματος προς μιλιταριστικές κατευθύνσεις έχουμε μιλήσει αλλού.[26] Εδώ θέλουμε να σταθούμε στην διακηρυγμένη της λειτουργία.

Τα συστήματα αντιπυραυλικής άμυνας συχνά περιγράφονται με όρους όπως «θόλος», «φυσαλίδα», και άλλα τέτοια ευφάνταστα. Ο στόχος είναι να φανταστούμε ένα προστατευτικό κέλυφος πάνω από την επικράτεια, στο οποίο οι εχθρικοί πύραυλοι κάνουν γκελ και φεύγουν μακριά. Η πραγματικότητα διαφέρει κατά πολύ. Τα ποσοστά αστοχίας της αντιπυραυλικής άμυνας είναι τέτοια που για κάθε εισερχόμενο πύραυλο απαιτούνται πολλοί για να τον αναχαιτίσουν και πάλι χωρίς καμία σιγουριά, όπως φαίνεται από τα πολλά περιστατικά που οι εχθρικοί πύραυλοι έχουν διαπεράσει την αντιπυραυλική ασπίδα.[27] Αυτός είναι και ο λόγος που τα κράτη κάνουν «προτεραιοποίηση στόχων».[28]

Ακόμη όμως κι όταν η αντιπυραυλική άμυνα «πετυχαίνει», δηλαδή καταρρίπτει τους εχθρικούς πυραύλους, η έννοια «επιτυχία» είναι λίγο ρευστή. Οι πύραυλοι που καταρρίπτονται δεν κάνουν γκελ στο θόλο και φεύγουν στη στρατόσφαιρα. Απλώς πέφτουν αλλού από εκεί που στόχευαν. Ενώ π.χ. στόχευαν μια στρατιωτική εγκατάσταση, μπορεί να πέσουν σ' ένα δημοτικό σχολείο, όπως φαίνεται στην φωτογραφία από το Ισραήλ που δημοσίευσε πρόσφατα η Καθημερινή. Να τι σημαίνει «επιτυχημένη» κατάρριψη. Αντί να φάει τη μπόμπα το στρατόπεδο, την τρώει το σχολείο. Κι αν τύχει να είναι καθημερινή πρωί, τότε η αντίστοιχη φωτογραφία δε θα έχει παιδάκια να παίζουν με το απομεινάρι του πυραύλου, αλλά…. καταλάβατε, ας μη γινόμαστε μακάβριοι.

Το ερώτημα που προκύπτει είναι: ποιος θα φταίει για αυτούς τους θανάτους; Αυτός που εκτόξευσε τον πύραυλο ή αυτός που τον κατέρριψε; Αυτός που στόχευε τα τανκς του αντιπάλου ή αυτός που για να προστατεύσει τα τανκς προτίμησε να πέσει ο πύραυλος στα παιδάκια; Σε κάθε περίπτωση, ας το 'χουμε στο νου μας. Όταν το ελληνικό κράτος μας διαφημίζει «θόλους» που θα μας προστατεύουν, εμείς πρέπει να σκεφτόμαστε ότι με τους μισθούς μας θα πληρώσουμε τα συστήματα που θα προστατεύουν τα τανκ του και θα στέλνουν πυραύλους στα κεφάλια μας.

ΦΙΛΟΙ-ΦΙΛΟΙ, ΣΟΥ ΓΑΜΩ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΝΤΗΛΙ

Η συμμαχία Ελλάδας-Ισραήλ είναι πολύ λιγότερο συμπαγής απ' όσο την περιγράφουν οι Τούρκοι. Διότι την ίδια στιγμή που οι Έλληνες ψήνονται με τα τζαρτζαρίσματα Τουρκίας-Ισραήλ, αντιμετωπίζουν τις ισραηλινές κινήσεις στον Λίβανο με πολύ μεγάλη καχυποψία. Όπως είπε ο πρωθυπουργός μας:

> Έχουμε μια στρατηγική σχέση με το Ισραήλ, αλλά οι φίλοι θα πρέπει να είναι ειλικρινείς. Οι ισραηλινές επιθέσεις είναι αντιπαραγωγικές. Πρέπει να δώσουμε χώρο στην κυβέρνηση του Λιβάνου, και οι επιθέσεις το μόνο που κάνουν είναι να δίνουν χώρο στη Χεζμπολάχ.[29]

Γιατί τέτοια ξαφνική κριτική στο Ισραήλ; Οι ισραηλινές μαγκιές στον Λίβανο οδηγούν τον Λίβανο σε μια διάλυση αντίστοιχη της Συρίας. Οι Ισραηλινοί αξιωματούχοι μάλιστα προτείνουν μια τριχοτόμηση του Λιβάνου.[30] Οι Έλληνες φοβούνται ότι ένα κομμάτι αυτής της τριχοτόμησης θα βρίσκεται υπό τουρκική επιρροή. Με το που ξέσπασε ο πόλεμος στο Ιράν, ο καλός μας υπουργός πολέμου σχολίαζε ακριβώς αυτό: «Βλέπουμε τη δημιουργία, εν δυνάμει, ενός σουνιτικού τόξου: Τουρκία-Συρία-Λίβανος (ο Λίβανος πάντοτε παρακολουθεί τις εξελίξεις της Συρίας».[31] Κι οι εξελίξεις της Συρίας ευνόησαν το τουρκικό κράτος και διόλου δεν άρεσαν στο ελληνικό. Οπότε; Οπότε «αγαπητέ φίλε Νετανιάχου, κόψε τις μαλακίες».

λώντας τρέλα ότι οι Patriot στην Κάρπαθο είναι εκεί για να προστατέψουν και την Τουρκία: «οι ελληνικές αντιβαλλιστικές και αεροπορικές δυνατότητες» είπαν, «καλύπτουν μέρος του τουρκικού χώρου», γιατί η αεράμυνα της Τουρκίας «πάσχει».[14] Τέτοιες δηλώσεις-τρελίτσα δεν απευθύνονται μόνο στην Τουρκία. Απευθύνονται και σ' εμάς. Μας εξοικειώνουν με τα πολεμικά σχέδια του κράτους μας και τσεκάρουν τις αντιδράσεις μας.

Οι Τούρκοι προφανώς δεν πείστηκαν ότι οι ελληνικοί πύραυλοι θέλουν το καλό τους, αντιθέτως έχουν την εντύπωση πως «Ελλάδα, Ελληνοκυπριακή Διοίκηση και Ισραήλ εμπλέκονται σε μια επιχείρηση που στοχεύει στην περικύκλωση της Τουρκίας στην Ανατολική Μεσόγειο».[15]

Πράγμα κάπως ρεαλιστικότερο. Και που δεν συμβαίνει εδώ και δύο μήνες, αλλά εδώ και δεκαετίες. Άλλωστε το παραδέχονται κι οι Έλληνες. Ο Κ. Φίλης, διευθυντής του Ινστιτούτου Διεθνών Υποθέσεων, περιγράφει τις ελληνικές κινήσεις των τελευταίων χρόνων ως εξής:

> Η Ελλάδα –όχι πάντα με επιτυχία– αξιοποίησε εύστοχα την περίοδο των ήρεμων νερών και […] επιχείρησε να απαντήσει στη «Γαλάζια Πατρίδα» με τον χάρτη του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού, στις «γκρίζες ζώνες» με τα θαλάσσια πάρκα και στο τουρκολιβυκό σύμφωνο με τη συμμετοχή της Chevron σε έρευνες υδρογονανθράκων νοτίως της Κρήτης.[16]

Δηλαδή, ο θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός δεν αφορούσε το περιβάλλον, τα θαλάσσια πάρκα δεν αφορούσαν τα σπάνια ψάρια του Αιγαίου και οι υδρογονάνθρακες δεν αφορούσαν την ενεργειακή αυτάρκεια της χώρας; Δηλαδή ήταν απλώς… κινήσεις στην ελληνοτουρκική σκακιέρα;

Η Πολεμική Οικονομία

Εν τω μεταξύ, το ελληνικό κράτος κλαίει που «ο πόλεμος φέρνει πληθωρισμό». Αλλά τα δάκρυα του είναι κροκοδείλια. Γιατί είναι το ίδιο που κανονίζει να ανέβουν οι τιμές, οι οποίες άλλωστε κάλπαζαν και πριν τον πόλεμο.[17] Το κανονίζει μέσω της ειδησεογραφίας: άρ-

θρα που λένε ότι θα ανέβουν οι τιμές και, ώ του θαύματος, οι τιμές πράγματι ανεβαίνουν. Όπως μας λένε κυνικά, οι «τιμές […] παρουσιάζουν υψηλή ευαισθησία σε ειδήσεις που αφορούν στη φύση των στρατιωτικών επιχειρήσεων».[18]

Στην πραγματικότητα ο πληθωρισμός βολεύει μια χαρά το ελληνικό κράτος. Οι αυξημένες τιμές στα σούπερ μάρκετ και στα βενζινάδικα σημαίνουν αυξημένους φόρους, άρα αυξημένα κρατικά έσοδα. Ο πληθωρισμός είναι αντλία χρήματος που στέλνει τους μισθούς μας στα κρατικά ταμεία!

Στις πορτοκαλί σελίδες των εφημερίδων, που δεν τις διαβάζει κανείς, δεν περιλαμβάνονται τουίτ του τρελού Τραμπ. Αντίθετα βρίσκονται περιγραφές της οικονομικής πολιτικής σαν αυτήν:

> Δείτε τα καύσιμα: έχουν ακριβύνει 50 λεπτά/λίτρο περίπου, και η κυβέρνηση πανηγυρίζει ότι επιδοτεί με 20 λεπτά/λίτρο το ντίζελ κίνησης και με 36 λεπτά/λίτρο τη βενζίνη – επί της ουσίας δίνει πίσω λίγα από τα πρόσθετα φορολογικά έσοδα που αντλεί χάρη στον πόλεμο. […] Η αλήθεια είναι ότι χάρη στον πόλεμο, εφόσον οι τιμές διατηρηθούν στα σημερινά επίπεδα, με τον πληθωρισμό και τους σημερινούς συντελεστές ΦΠΑ, η κυβέρνηση υπολογίζει να μαζέψει 2-3 δισ. επιπλέον έσοδα για προεκλογική χρήση.[19]

Ωραίος ο πληθωρισμός τώρα, ε; Τα κρατικά έσοδα από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης επρόκειτο να είναι έτσι κι αλλιώς 7,5 δισ. ευρώ,[20] αλλά τώρα θα αυξηθούν κατά 2-3 δισ. Και προφανώς το κράτος προτιμά να μας επιστρέψει κάτι ψίχουλα με μορφή επιδόματος, παρά να μειώσει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα καύσιμα ή τον ΦΠΑ, ακριβώς επειδή αποδεικνύεται τόσο προσοδοφόρος. Βέβαια οι ειδικοί της οικονομίας λένε τη μισή αλήθεια. Τα επιπλέον έσοδα των κρατικών ταμείων δεν πάνε για «προεκλογική χρήση». Πάνε για τις ανάγκες της πολεμικής οικονομίας, δηλαδή από ψυχιάτρους και κοινωνικούς λειτουργούς μέχρι μπάτσους και φυλακές· και φυσικά από στήριξη των ντόπιων αφεντικών μέχρι χρηματοδότηση του στρατού και αγορά όπλων!

Στην περίπτωση της Ουκρανίας, για παράδειγμα, όπου τα πράγματα λέγονται ακόμη πιο ανοιχτά, το κράτος ανεβάζει διαρκώς τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης από το 2024, προτιμώντας να μοιράζει κι αυτό κάτι επιδόματα της πλάκας. Ο Ουκρανός υπουργός Οικονομικών δήλωσε πρόσφατα ότι η «αλλαγή των ειδικών φόρων κατανάλωσης θα πλήγωνε τις ένοπλες δυνάμεις».[21] Γιατί τα γεμάτα κρατικά ταμεία μετατρέπονται σε πολεμικούς εξοπλισμούς. Το ίδιο συμβαίνει και στην Ελλάδα. Πέντε δισεκατομμύρια θα κοστίσει μόνο το πρόσφατο εξοπλιστικό πρόγραμμα που μας σέρβιραν στα τέλη Μαρτίου.[22]

Κι αφού τα κρατικά ταμεία πάνε για όπλα, τα όπλα πάνε πόλεμο! Ας πούμε οι Patriot που είχαν αγοραστεί παλιότερα με τους μισθούς μας και είχαν εγκατασταθεί στη Σ. Αραβία, χρησιμοποιήθηκαν πρόσφατα. Για να καταρρίψουν κάτι ιρανικούς πυραύλους που στόχευαν ένα διυλιστήριο. Οι αρμόδιοι διαφήμισαν αυτήν την κατάρριψη με μεγάλη περηφάνια, εξοικειώνοντας μας κι άλλο με το γεγονός ότι συμμετέχουμε στον πόλεμο (πάντα «αμυντικά» - sic) ακόμα και μέχρι τη Σαουδική Αραβία.[23] Η επιχειρηματολογία τους μάλιστα έχει το ενδιαφέρον της. Μας είπαν ότι προστατεύοντας τις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις της Σ. Αραβίας, «προστατεύεται το επίπεδο ζωής των Ελλήνων και των Ευρωπαίων πολιτών». Ο πρωθυπουργός εξήγησε το σκεπτικό ως εξής: «εάν τα διυλιστήρια αυτά είχαν πράγματι χτυπηθεί, τότε η τιμή του πετρελαίου σήμερα θα ήταν πολύ υψηλότερη από αυτήν που τελικά είναι».[24]

Η ειρωνεία αυτή θα ήταν διασκεδαστική αν δεν ήταν τόσο εκνευριστική. Και πάμε πάλι κλάμα για την αύξηση των τιμών – που θα αυξήσουν τα κρατικά έσοδα – που θα χρηματοδοτήσουν όπλα – που θα χρησιμοποιηθούν στον πόλεμο – που θα αυξήσει κι άλλο τις τιμές – και φτου κι απ' την αρχή!

Σουμάροντας, αυτό που διεξάγεται δεν είναι οι τρέλες του προέδρου Τραμπ. Είναι ένας παγκόσμιος πόλεμος στον οποίο συμμετέχουν όλοι εναντίον όλων. Το ελληνικό κράτος συμμετέχει με τα μπούνια στον πόλεμο – περισσότερο κι απ' όλα τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη – όσο κι αν συσκοτίζει αυτή τη συμμετοχή του. Συμμετέχει για τα δικά του συμφέροντα, που στο επίκεντρο έχουν πάντα την Τουρκία. Για να υπηρετήσει τα πολεμικά του σχέδια, οργανώνει την αφαίμαξη και την εξαθλίωση της εργατικής τάξης με κάθε τρόπο.

Πράγμα που μας δείχνει καθαρά το πώς σκοπεύει να μας συμπεριφερθεί όταν οι πύραυλοι του πάψουν να σκάνε μόνο στη έρημο της Σαουδικής Αραβίας κι αρχίσουν να σκάνε πιο κοντά…

---

1. Για πρώτη φορά τις σχολιάσαμε στο «Όλοι με τους Παλαιστίνιους Είμαστε», *Antifa #87*, 11/2023.
2. «Αντιμέτωποι με τα «πυρηνικά» των Στενών», *Η Καθημερινή*, 22/3/2026.
3. «Με τη Σαουδική Αραβία μοιραζόμαστε τις ίδιες αξίες…», *Antifa #76*, 07/2021. Ο ανήσυχος πασόκος στο Σ. Βαλντέν, «Πόσο πολυδιάστατη είναι η εξωτερική πολιτική μας;», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 15/05/2021.
4. Για το πώς πήγαιναν πέρυσι οι αμερικανικές περιπέτειες στη Μέση Ανατολή και το τι έκανε η Ελλάδα, δείτε «Ο Ανεμοστρόβιλος», *Antifa #95*, 05/2025.
5. Β. Νέδος, «Η Επόμενη Κρίση», *Η Καθημερινή*, 7/4/2026.
6. Π.χ. οι Αμερικανοί καλοβλέπουν μια μελλοντική γερμανο-ρωσική σύγκρουση, βλ. «Η καλοδεχούμενη επιστροφή της γερμανικής στρατιωτικής ισχύος», *Financial Times*, αναδημοσίευση news247, 25/4/2026.
7. «Δυσαρέσκεια στο Ισραήλ για την εκεχειρία ΗΠΑ - Ιράν με «πυρά» κατά Νετανιάχου και Τραμπ», gr.euronews.com, 8/4/2026.
8. Ενδεικτικά «Iran Tensions Put Greece on the Front Line», in.gr, 22/2/2026, δηλαδή πριν το ξέσπασμα του πολέμου.
9. «Το Ιράν αρνείται τις επιθέσεις σε Αζερμπαϊτζάν, Τουρκία και Κύπρο, μιλά για προβοκάτσιες και αφήνει αιχμές για το Ισραήλ», 902.gr, 9/3/2026.
10. «UK says drone attack on Cyprus base was not launched from Iran», middleeasteye.net, 5/3/2026.
11. «Ν. Δένδιας: Η Σούδα είναι προστατευμένη από ενδεχόμενα χτυπήματα», *Η Καθημερινή*, 8/3/2026.
12. «Μητσοτάκης: Ανοίγει η πόρτα για ευελιξία στη λήψη μέτρων», *Η Καθημερινή*, 20/3/2026.
13. «Άμεση απάντηση στην Τουρκία για τους Patriot στην Κάρπαθο», *Η Καθημερινή*, 06/03/2026.
14. Όλα αυτά στα «Μητσοτάκης: Ανοίγει η πόρτα για ευελιξία στη λήψη μέτρων», *Η Καθημερινή*, 20/3/2026 και «Η διπλωματία των Patriot», *Η Καθημερινή*, 23/3/2026.
15. «Φιντάν: "Η συνεργασία Ελλάδας – Ισραήλ φέρνει προβλήματα και πόλεμο"», *Η Καθημερινή*, 13/4/2026.
16. Κ. Φίλης, «Η Τουρκία δεν μπορεί να ελέγξει τις εξελίξεις», *Η Καθημερινή*, 27/4/2026.
17. «Ακρίβεια πριν από τον πόλεμο», *Η Καθημερινή*, 1/4/2026.
18. «Κανάλια μετάδοσης της κρίσης στην οικονομία», *Το Βήμα*, 20/3/2026.
19. Κ. Καλλίτσης, «Τα μαγικά του πληθωρισμού», *Η Καθημερινή*, 29/3/2026.
20. «Στη Βουλή ο νέος κρατικός προϋπολογισμός», *902.gr*, 21/11/2025.
21. «The Cabinet of Ministers explained why a cashback on fuel was introduced in Ukraine instead of changing excise taxes», unn.ua, 27/3/2026.
22. «Αστερίσκοι από τα κόμματα για την «Ασπίδα του Αχιλλέα»», *Η Καθημερινή*, 17/3/2026.
23. Η δημοσιοποίηση τέτοιων πολεμικών κινήσεων δεν είναι προφανής, πόσο μάλλον με τέτοιο καμάρι. Ακόμη κι η εφημερίδα Καθημερινή αναρωτιόταν «γιατί η Αθήνα έσπευσε να γνωστοποιήσει επισήμως το συμβάν». Βλ. «Αντιμέτωποι με τα πυρηνικά των στενών», *Η Καθημερινή*, 23/3/2026.
24. «Ν. Δένδιας: Οι Patriot στη Σαουδική Αραβία προστατεύουν το επίπεδο ζωής των Ελλήνων και των Ευρωπαίων», *Η Καθημερινή*, 19/3/2026 και «Μητσοτάκης: Ανοίγει η πόρτα για ευελιξία στη λήψη μέτρων», *Η Καθημερινή*, 20/3/2026
25. Wikipedia > Κίμων ο Μιλτιάδου
26. «Οι Εκατό Ήλιοι κι η Ασπίδα του Αχιλλέα», *autonomeantifa.gr*, 21/4/2026.
27. Πάρτε για παράδειγμα, «Πώς οι ιρανικοί πύραυλοι διαπέρασαν την ισραηλινή αεράμυνα, σφυροκοπώντας την Αράντ και την Ντιμόνα», *Η Ναυτεμπορική*, 22/3/2026.
28. Έχουμε ξαναμιλήσει γι' αυτή την προτεραιοποίηση, τόσο για την περίπτωση της Ουκρανίας «Πόλεμος, Εργατική Τάξη, Άρνηση: Ακτινογραφία μιας Εμπόλεμης Κοινωνίας», *Antifa #97*, 11/2025, όσο και για την ελληνική περίπτωση της «Ασπίδας του Αχιλλέα», «Τεχνητή νοημοσύνη στον αντιαεροπορικό θόλο. Ποια "τεχνητής"; Ποιος "θόλος";», *Antifa #99,* 03/2026.
29. «Θεωρείο: Κριτική στο Ισραήλ», *Η Καθημερινή*, 9/4/2026.
30. «Israel proposes three-zone plan for Lebanon's south: The details», lbcgroup.tv, 14/06/2026.
31. «Δένδιας: Βλέπουμε δημιουργία ενός σουνιτικού τόξου: Τουρκία – Συρία – Λίβανος», flash.gr, 14/3/2026.